

„Ja, sveta?“

Isabella Tan, udovica i majka troje malodobne djece, ispričala nam je kako se promijenila kad je Krist ušao u njezin život.

23.11.2009.

„Ja, sveta?“ to pitanje se pojavilo u mojoj glavi nakon što sam krenula na ispovijed i seminar duhovnog vodstva u centru Opus Dei. Bilo je to nezamislivo zato što su svi sveci koje sam ja poznavala bili svećenici i časne sestre i mislila sam da su oni živjeli i umrli prije mnogo godina.

U to vrijeme moj život je bio beskonačna potraga za uzvišenim ljudskim i zemaljskim ciljevima. Sad kad pogledam iza sebe te zemaljske stvari nisu ispunili moju razbijenu čašu u potpunosti. Išla sam nedjeljom na sv. Misu, prakticirajući svoju vjeru kako je meni bilo najpogodnije, bez ikakve žrtve.

Okretanje prema smislu životu

Stephen, moj muž, umro je iznenada od srčanog infarkta, nedugo nakon naše trinaeste godišnjice braka. Tako ostavljena u šoku i velikoj traumi, morala sam se suočiti s osamljenošću i zastrašujućim obvezama podizanja troje male djece (3, 6 i 8 godina starosti). Imali smo mnogo neispunjenih planova ali citirat ću poslovicu iz Svetog pisma 19:21, koja kaže: „Čovjek sniva, Bog određuje.“ Ta je poslovice ostavila dubok dojam na mene. Ti su dani bili najteži dani u mom životu i ja sam tada prošla

tmurne dane i bol, strah, ljutnju, krivnju i zbunjenost. Zahvaljujući molitvi prijatelja, mnogih nepoznatih ljudi uključujući mnoge žene od Djela, mnoge koje ja tada nisam tada znala, Bog je želio da vidim kako su tuga, bol i kušnje drugačije kad je On sa mnom. Postupno sam pronašla i obnovila svoju čvrstoću u vjeri i opet počela pomagati drugima u sličnim situacijama.

Promijenila sam svoj odnos prema vjeri, vjeru sam počela živjeti puno ozbiljnije. Postavila sam određeni period za dnevnu molitvu i živim odlično po načelima poštovanja koji mi pomažu da budem blizu svom Gospodinu. Euharistija je vrijeme za molitvu, sudjelovanje i ona mi daje snagu da se bolje suočim sa svakodnevnim životnim izazovima, kako na poslu tako i kod kuće.

Iznad vidljivih uspjeha

Moj posao u marketingu kompanije koja se bavi prodajom zdrave hrane zahtjeva česta putovanja po Aziji. Očuvanje ravnoteže između obiteljskog i poslovnog života, želja da budem dobra majka, kćer, zaposlenik, kolega i prijatelj bi me činilo ljutitom ako to nije ono što me je Opus Dei poučavao. Ljubiti Boga i dopustiti Bogu da me voli. Bez ljubavi, ništa nije bilo moguće. Uživala sam u poslu i nastojala sam ga raditi najbolje što mogu. Kad vas motiviraju ljudski motivi kao što su na primjer dobivanje komplimenata, to me je obeshrabrivalo i ljutilo kad god moji pothvati nisu rezultirali vidljivim uspjesima. Sada se trudim raditi u ljubavi, davati slavu Bogu i izbjegavati misliti samo na sebe.

Prošle godine, projekt koji sam ja vodila nije postigao predviđene rezultate, usprkos pažljivom planiranju i naporom radu. Umjesto osjećaja poraza i ljutnje, molila sam,

„Bože, znaš da sam to uradila najbolje što mogu. Ali ako ti ne želiš slavu, onda ja to ne želim raditi.“ Bila sam potresena, zato jer sam naposljetku mislila da je Bog mislio na moj rad i moje borbe, ali ne i na rezultate.

Molitva: najbolje 'oružje'

Kad sam upoznala različite i ne baš ljubazne osobe na poslu, cijeli dan bih se srušio nakon susreta s takvim osobama. Sada sam se naučila obraćati svom anđelu čuvaru, pitajući ga za pomoć kod anđela čuvara te druge osobe. Zapravo, trebali bih zahvaliti tim ljudima jer bez njih, možda ne bih molila tako intenzivno, te se ne bih obraćala svom anđelu čuvaru tako često.

Također, i svoju djecu sam naučila kako mogu pričati sa svojim anđelom čuvarom. Uvijek kada tražim prostor za parkiranje u gužvi, Jeremias mi sav sretan kaže da se je obratio za

pomoć svom anđelu čuvaru. To je mala stvar ali to će biti prirodno kad se suoči sa težim stvarima u budućnosti. Jedne noći, šestogodišnja Natalie mi je kazala: „Mama, sad sam izrekla tri Zdravo marije, jednu svom anđelom čuvarom, jednu za milost koju si tražila te jednu za odnose koje imamo Carmen, Jeremias, ti i ja. „Molitva je najbolje 'oružje' za sve nas u obitelji.

Većinu vremena, moja djeca se bore u malim stvarima. Inače, obećavaju da će biti dobri, ali unutar nekoliko minuta uđu u neprilike, radeći nepodopštine. Prije kad bih se vraćala s posla kući, gubila sam strpljenje i za najmanju lošu stvar koju bi učinili. Onda bih izvadila svoje 'oružje'- šibu- za brze rezultate. Ali nikad više.

Nakon jedne duhovne obnove, došla sam kući i rekla im da neću uzeti šibu nego da ćemo utvrditi kućna

pravila koja ćemo svi poštivati. Isprva su bili ushićeni ali uskoro su shvatili da su nove kazne 'bolnije', njihove kazne dolaze u obliku zabrane nekih njihovih omiljenih aktivnosti koje vole poput televizije ili kompjuterskih igara. Što je dobro jer oni mogu odlučiti žele li biti dobri ili zločesti i onda odgovorati za posljedice svoga ponašanja.

Uvjerena sam da je postizanje svetosti dostižno svakome, uključujući i sebe. Nije li to divno?

---

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/ja-sveta/> (21.04.2025.)